

Muntacàrregues de Cal Marçal

Puig-reig

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Recinte industrial de Cal Marçal, 08692- Puig-reig
Emplaçament Cal Marçal

Coordenades:

Latitud: 41.95658
Longitud: 1.88136
UTM Est (X): 407293
UTM Nord (Y): 4645560

Classificació

Número de fitxa 08175 - 369
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad. :08174A004000220000HB

Fitxes associades:

[Fàbrica de Cal Marçal](#)

[Cal Marçal](#)

[Fons Viladomiu de l'Arxiu Nacional de Catalunya](#)

Autoria de la fitxa Rosa Serra Rotés i Jordi Piñero

Data de registre de la dv., 20/03/2020 - 01:00

fitxa:

Descripció

Un muntacàrregues de la fàbrica de Cal Marçal es una gran estructura de ferro reblonada de planta quadrada (quatre m²) que a manera d'ascensor elèctric, permet moure's, de manera vertical per tots els pisos de la gran fàbrica, des de les golfes fins el soterrani on es troben les turbines. La seva plataforma o cabina, es totalment de ferro i també l'estructura que tanca el mecanisme i l'aïlla de l'escala. El muntacàrregues està ubicat en un cos arquitectònic vertical, completament il·luminat per grans finestrals.

Observacions:

el muntacàrregues està en ple funcionament per què la fàbrica acull un complex industrial de petites empreses que comparteixen serveis comuns. Les obres que s'hi efectuen per encabir noves activitats respecten el conjunt fabril, tant pel que fa ala tipologia com els materials.

Història

Cal Marçal és de l'any 1886 i fa referència a la concessió de l'ús de l'aigua del riu Llobregat, com a font d'energia, per a una fàbrica de filats i teixits de cotó. Aquesta concessió fou atorgada a la raó social "Antonio Torra. Hijos y Compañía", de Manresa. El 1915 els Torra es van vendre les seves propietats a la societat "Luís Pons i Sobrinos", propietaris de la colònia veïna de Cal Pons i més endavant, l'any 1929, els Pons vengueren la fàbrica de Cal Marçal a Josep Viladomiu i Santmartí, propietari de Viladomiu Vell. A partir d'aquell moment, la fàbrica i la colònia prengueren un nou impuls. El mateix any 1929 es començà a ampliar la fàbrica i el 1932 s'instal·laren unes noves turbines que van permetre obtenir més energia i millorar la producció. Aviat, però, vingué el sotrac de la guerra i la misèria i les dificultats, de tot tipus, de la postguerra. La colònia no tornà a créixer fins la dècada dels cinquanta. Fou llavors que es construïren nous habitatges, més serveis i l'església.

Malgrat que la fàbrica es modernitzà constantment i s'especialitzà en producció de llençols i tovalles, la forta crisi del tèxtil que afectà, durant els anys vuitanta, tot Catalunya -i especialment el Berguedà- va acabar provocant el tancament de la fàbrica l'any 1989. Avui, però, dins els murs centenaris d'una de les fàbriques més ben conservades de les antigues colònies del Berguedà, i gràcies al seu modern equipament, torna a bullir l'activitat industrial adaptada als nostres temps.

Bibliografia

VV.AA. (1994). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

CABANA, Francesc (2006): La saga dels cotoners catalans, Barna, Ed. Proa

TEIXIDOR, E. I SERRA, R. (2010). Vida de colònia. Les colònies tèxtils a Catalunya, Angle Ed.

